

Szakács Dávid pályázata a Biológia szakterületi koordinátor tisztségére

Bemutakozás

Az osztott képzés kezdete, vagyis 2006 szeptembere óta vagyok az ELTE TTK hallgatója. Az első végzős évfolyam tagjaként, 2009-ben szereztem diplomát Biológia BSc szakon, biológus szakirányon. Jelenleg másodéves Biológus MSc hallgató vagyok. Tanulmányaim csúszás nélkül végzem, kredittel súlyozott átlagom 9 félévre összesítve 4,4. Szabadidőmben sportolok, az ELTE-BEAC Polythlon Triatlon Klub sorait gyengítem több-kevesebb sikerrel, de töretlen lelkesedéssel.

A hallgatók ügyes-bajos dolgaival BSc hallgatóként is foglalkoztam: részt vettem a sok sebből vérző képzéssel kapcsolatban felmerülő észrevételeknek az oktatókhoz való eljuttatásában. A BSc tanterv 2009-2010-es felülvizsgálata és módosítása során a hallgatói javaslatok nagy részét az oktatók elfogadták. Ebben a folyamatban a BSc-s hallgatókat képviseltem a Biológiai Intézet Oktatási Bizottsága és az Intézeti Tanács előtt. A 2010-es évfolyam már a módosított tanterv szerint végzi tanulmányait.

Képviselőként ez az első évem. Munkám során részt veszek az Oktatási Bizottság ülésein Szenes Áron „utódként”, valamint a biológia szakterület delegáltjaként a kari Tanulmányi és Oktatási Bizottságban tevékenykedem. Aktívan részt veszek a szakterületi csoport munkájában, és kivettem a részem a legutóbbi nyílt nap szervezéséből is (a stand megújítása, diavetítés elkészítése, tanszéklátogatások szervezése).

Motiváció

A hallgatók és oktatók közti kommunikáció véleményem szerint nem kielégítő a szakterületen. A szakterületi koordinátor fontos kapocs a hallgatók és az oktatók között. Nagy kihívást látok abban, hogy az információáramlást segítve megpróbáljam áttörni ezt a kommunikációs gátat. Úgy hiszem, ez mindenkinek az érdekét szolgálná. A hallgatók és oktatók közti jól működő kommunikáció szerintem a képzés folyamatos fejlesztésének, a diploma értéke javításának is fontos feltétele.

A biológia szakterület hallgatói talán a nagy létszámnak is köszönhetően nagyon passzívak. Megválasztásom esetén koordinátorként szeretnék szembeszállni ezzel a passzivitással. Változatos programok szervezésével, valamint a rendelkezésre álló kommunikációs

csatornák (NYÚZ, hírlevél, facebook, szakos honlap, levlisták, plakátolás stb.) felhasználásával szeretném a hallgatói közélet megrekedt szekerét megtolni.

Terveim

A szakterületi koordinátor feladatai meglehetősen aluldefiniáltak az Alapszabályban. Az én értelmezésemben a szakterületi koordinátor feladata leginkább kapcsolattartó, szervező jellegű: összehangolja a szakterületen dolgozó képviselők munkáját, kapcsolatot tart a többi szakterülettel, a Választmánnyal és a Küldöttgyűléssel, valamint egyeztet az oktatókkal.

A biológia szakterületen megoldandó probléma, elvégzendő feladat van elég, általában a megoldásukra vállalkozó emberekből van hiány. Koordinátorként szeretném felrázni a szakterületet. Ennek alapvető feltétele a szakterületi képviselők aktivizálása, és új emberek bevonása. Azt szeretném elérni, hogy legyen egy olyan, lelkes emberekből álló, aktív csoport a szakterületen, akik a hallgatók rendelkezésére állnak, segítenek problémáik megoldásában, kérdéseik megválaszolásában. Szeretném, ha a képviselők legalább a saját évfolyamukon reklámoznák, hogy ők képviselők, és segítenek az évfolyamon felmerülő kérdések és problémák megválaszolásában, azoknak a megfelelő fórumra való eljuttatásában (pl.: bemutatkoznának a levlistán, megadnák elérhetőségeiket és akár a fényképüket évente vagy félévente, reklámoznák a szakterületi honlapot, beszámolót küldenék a levlistákra, a lehetőségek száma szinte korlátlan).

Szeretném elérni, hogy a hallgatók tudjanak róla, hogy a környezetükben kik azok, akikhez fordulhatnak, és azt, hogy minden hallgató környezetében legyen valaki, akire számíthat, ha problémája akad.

Szeretném, ha a képviselők maguk vállalnának konkrét feladatokat, és a koordinátorral, illetve a szakterületi csoporttal egyeztetve, de önállóan dolgoznának azok megoldásán. A szakterületi koordinátor feladatának a munka összehangolását, a képviselők segítségét és motiválását tartom. Ha a képviselők maguk vállalják el egy-egy feladat elvégzését, akkor a feladatot, a munkával járó felelősséget, és a kisebb-nagyobb sikereket is magukénak érezhetik. Ha sikerül megvalósítanom, hogy a szakterületi csoport így működjön, reményeim szerint az egyes feladatokat gyorsabban tudnánk megoldani, ezáltal több problémával tudnánk foglalkozni.

A szakterületi csoport nagyobb aktivitása és hatékony működése csak úgy érhető el, ha egymással is gyakrabban és többet beszélünk. Ennek érdekében a mostani, ritkán és „ad hoc” összehívott szakterületi csoport ülések helyett gyakori és rendszeres (pl. minden második csüt.) meetingeket hívnék össze, hogy mindenki figyelemmel követhesse a többiek munkáját, közös ötletbörzét stb. tarthassunk.

A szakterületi csoport felpörgetése mellett fontos a hallgatói közélet felpezsdítése is. Ennek érdekében első lépésként biológus hallgatóknak szóló szakmai programok szervezésébe fogtam a szakterületi csoport aktív tagjainak segítségével. Az ilyen jellegű programok az elmúlt években szinte teljesen hiányoztak a szakterület életéből, ezen szeretnénk most változtatni. Felmértem a hallgatók érdeklődését, és az internetes kérdőívet több mint 300-an töltötték ki, ami minden várakozásomat felülmúlta. Az első programokat (pl.: Természettudományi Múzeum gyűjteményeinek látogatása, Fűvészkert, SOTE Anatómiai Múzeum, emberboncolás [megfigyelőként], előadássorozat a campuson: például biológusokat foglalkoztató cégek vezetőivel) tavasszal fogjuk lebonyolítani. Személy szerint nagyon bízom a sikerben, és abban, hogy a programsorozatot a jövőben minden szemeszterben meg tudjuk hirdetni, és egy ismert és keresett „brand”-dé nővi majd ki magát.

A folytonosság, az elért eredmények megtartása is fontos. A lelkes és gördülékenyen működő szakterületi csoport fenntartásához, folyamatos működésének biztosításához új embereket is be kell vonni. Ezt is a koordinátor feladatának tartom. Nem szabad, hogy egy aktív és lelkes képviselő búcsúja visszavesse a munkát, az utánpótlást biztosítani kell.

A Motivációm részeként említettem, hogy a kommunikáció, valamint ezzel összefüggésben a képzés minőségének és a diploma értékének javítása fontos számomra. Ehhez nélkülözhetetlen, hogy az oktatók és hallgatók között folyamatos párbeszéd legyen. A kommunikáció segítségével például sok kérdés megválaszolható, mielőtt megfogalmazódna.

Az oktatók nyitottak bizonyultak a hallgatói javaslatok befogadására, de azok megfelelő tálalása nélkülözhetetlen a sikerhez. Az elmúlt két évben sok tapasztalatot szereztem az oktatókkal való egyeztetés terén (pl.: Oktatási Bizottság, Intézeti Tanács), az oktatókkal jó viszonyt ápolok. Az osztott képzés problémáinak ismerete, valamint az, hogy az eddigi együttműködésnek köszönhetően az oktatók partnerként kezelnek, elősegíti a velük való kommunikációt. Az is fontos, hogy a kommunikáció kétoldalú legyen. Az oktatók

tapasztalatait, benyomásait, illetve a hivatalos fórumokon (Oktatási Bizottság, Intézeti Tanács, Kari Tanács) születő döntéseket első kézből, a lehető legrövidebb időn belül meg kell osztani a hallgatókkal. Ez kétféleképpen is megoldható: egyrészt az Intézet vezetését rá kell venni, hogy feladatának tekintse a hallgatók gyors és pontos tájékoztatását az őket érintő kérdésekben, másrészt a levelezőlistákon is több információ eljuttatható a hallgatókhoz, mint amennyi mostanában eljut.

Köszönöm, hogy elolvastátok a pályázatom! Kérdéseitekre bármikor szívesen válaszolok.

Budapest, 2011. 03.03.

Szakács Dávid